



Rapport

Datum: 28 december 2007
Rapportnummer: 2007/332

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat er door een ambtenaar van het regionale politiekorps Groningen informatie over hem is verstrekt aan de woningbouwvereniging ZZ te Groningen; door deze verstrekking zou er een onrechtmatige inbreuk zijn gemaakt op de privacy van verzoeker; tevens klaagt verzoeker er over dat de verstrekte informatie niet eerst op juistheid dan wel betrouwbaarheid is getoetst.

Beoordeling

Bevindingen

1. De advocaat van de woningbouwvereniging ZZ waar verzoeker toentertijd een woning huurde, heeft de politie Groningen in december 2005 verzocht om informatie uit een politieregister, met de bedoeling om bij de civiele rechter ontbinding van verzoekers huurovereenkomst te vorderen.

2.1. Op 28 december 2005 heeft een buurtagent van het regionale politiekorps Groningen een brief opgesteld en verzonden aan de woningbouwvereniging. In die brief stond een opsomming van incidenten met betrekking tot het (toenmalige) woonadres van verzoeker. De informatie was afkomstig uit mutaties in het Bedrijfsprocessensysteem van de regiopolitie Groningen.

2.2. Deze brief van 28 december 2005 luidt als volgt:

"Naar aanleiding van Uw verzoek om informatie omtrent de aard en het aantal meldingen van het adres A te Groningen en gelet op het bepaalde in artikel 30 van de Wet politieregisters (zie Achtergrond onder 1.; N.o.) en ter uitvoering van de politietaak kan ik U het volgende mededelen.

Uit informatie uit het Bedrijfsprocessen-systeem (BPS) van de Regiopolitie Groningen blijkt dat er in de periode van 1 december 2004 tot en met 28 december 2005 de volgende meldingen zijn gekoppeld aan het adres A te Groningen:

1 DECEMBER 2004: 13:00 uur

= Omstreeks 10:00 uur meldde zich bij de balie van het HB de heer M. (verzoeker; N.o.) "voor een gesprek met de buurtagent". Hij vertelde een heel verhaal waarvan ik U de details zal besparen en waarin ondermeer zijn buurman X van nummer B voorkwam. Reeds na enkele minuten had ik de indruk dat betrokkene niet helemaal spoort.... Hem na een half uurtje vriendelijk doch dringend de deur gewezen. Zijn naam blijkt vaker in het BPS voor te komen, ook i.v.m. verhalen waar je geen chocola van kunt maken.

1 DECEMBER 2004: 15:00 uur

= Kwam betrokkene M. aan het bureau. Hij wilde in eerste instantie aangifte doen van bedreiging danwel zijn verhaal kwijt. Hij heeft problemen met zijn buurman X (wonende B) . Gisteren is het wat uit de hand gelopen waarbij M. het gevoel had dat hij door X met zijn hond werd achternagezeten. Ze zijn toen de politie tegengekomen en hebben een gesprek gehad. Beiden beweerden toen dat de ander aan het bedreigen was.

14 JANUARI 2005: 14:45 uur

= Betrokkene M. kwam aan het bureau. Hij heeft al een tijdlang problemen met zijn buurman, betrokkene X. Dit keer had betrokkene X de hoofdschakelaar een aantal keren uitgedaan. Hierdoor kon M. steeds opnieuw zijn stukken in de computer typen. Betrokkene M. verwezen voor een goed gesprek met betrokkene X en de Woningbouw.

19 JANUARI 2005: 14:52 uur

= Kwam betrokkene M. aan het bureau met de mededeling dat hij van de week weer was lastiggevallen door zijn buurman. Hij zou een aantal oude studenten bij hem op bezoek hebben. X (buurman) zag dit en zei tegen M.: "Heb je weer een nieuw slachtoffer gevonden?" Betrokkene M. verhuurt kamers dus waarschijnlijk daarom de opmerking. Betrokkene M. vindt dit zeer vervelend. Heeft 5 dagen geleden met de woningbouwvereniging contact hierover gehad. Hij wilde dat de woningbouwvereniging hierover met betrokkene X zou praten. Als dit niet zou helpen en X vervelend zou blijven zou hij waarschijnlijk terugkomen. M. staat veel vaker in BPS met dit probleem.

31 JANUARI 2005: 13:01 uur

= De moeder van betrokkene 1 maakte zich ernstig zorgen over haar dochter die verhuisd was naar de Y.straat. De verhuurder (M.) zou losse handjes hebben etc.... Zij maakte zich erg ongerust. Afgelopen weekend is de moeder in Groningen geweest en toen bleek alles mee te vallen. Er waren zelfs ex-huurders/studentes die op de thee kwamen bij de verhuurder (M.). Een telefoontje van rapporteur deed haar helemaal gerust stellen. Afgedaan.

18 MAART 2005: 16:23 uur

= M. doet aangifte van diefstal en vernieling contra ex-huurder van een kamer in zijn woning, perceel A te Groningen.

Naam ex-huurder : 1.

21 MAART 2005: 22:29 uur

= Kregen wij een melding dat er op dit adres een ruzie gaande was tussen betrokkene M. en zijn buurman op B. Dit adres kwam rapporteurs direkt bekend voor in verband met voorgaande mutatie. Direkt even van de gelegenheid gebruik gemaakt om de gemelde schade te bekijken. Bleek heel erg mee te vallen. Het gat in de deur bleek een beschadiging welke niet echt als gat te kwalificeren was. Ook de gaten in de muur waren gewone geboorde gaten welke gemakkelijk af te dichten zijn.

Al met al niet echt spectaculair te noemen. Rapporteur neemt nog met collega (...) contact op om verdachte te benaderen. Uit een eerdere mutatie bleek namelijk dat hij bemoeienis met hen en M. had gehad, e.e.a in verband met weggenomen goederen.

22 MAART 2005: 14:25 uur

= Personalia van betrokkene 1 aangepast. Verzoeken deze aangifte niet in behandeling te nemen. Er is geen sprake van een strafbaar feit. Zie verder nadere rapportage over M.

21 MAART 2005: 19:26 uur

= Melding dat op A de deur was ingetrapt door de buurman van B. Kort weergegeven : Schade viel mee. Buurman van B (X) had GEPROBEERD de deur van M. in te schoppen en had een dreigende houding aangenomen. Geen feitelijkheden.

Volgens X doet M. de muziek af en toe erg hard, steeds gedurende een seconde of 5, meerdere keren per dag. X heeft het helemaal gehad met M.

Betrokkene M. kwam op ons enigszins verward over. Hij wilde alsnog aangifte doen tegen zijn buurman betreffende een bedreiging, in het verleden gepleegd. Als de politie er niks mee deed dan zou hij ervoor kunnen zorgen dat het luchtruim boven Groningen wordt afgesloten. Tevens zou hij bevoegdheden die hij heeft gebruiken bij het OM.

Betrokkene M. heeft in het verleden regelmatig een kamer in zijn woning onderverhuurd aan studenten, dit betrof dan altijd jongedames. De laatste is hals over kop vertrokken. Onbekend waarom, maar M. heeft tegen haar wel aangifte gedaan van vernieling en diefstal. Hiermee zal 1e rapporteur zich nog bezighouden. Mogelijk verhuurt hij de kamers illegaal. Met X afgesproken dat hij de overlast van zijn buurman blijft melden.

22 MAART 2005: 14:56 uur

= Kort weergegeven:

Gesprek gevoerd met 1, waarbij zij aangeeft dat zij door M. is gestalkt, (seksueel) is geïntimideerd en is bedreigd.

1 huurde een kamer van M. in zijn woning.

Naar aanleiding hiervan contact opgenomen met Y van ZZ.

6 APRIL 2005: 15:42 uur

= Melding van de bespreking bij ZZ aan het (...) over M. Aanwezig : advocaat Mr. Z, namens ZZ, Y, buurtagent (...) en 4 dames die korte tot langere tijd hebben gewoond op een kamer naast verdachte M., die zij van M. hadden gehuurd. Betrof de dames 4,3,2,1.

Resultaten van dit gesprek zijn bekend bij zowel Y als Z.

20 MEI 2005: 13:24 uur

= Kwam betrokkene M. aan het bureau voor het doen van aangifte van bedreiging/oplichting van een hond en teniet doen van elektriciteit. M. heeft ruzie met de buurman en wilde op papier hebben dat de buurman hem het leven zuur maakt. M. kon verder eigenlijk niet vertellen wat er precies gebeurd was. In het systeem staan diverse mutaties over M. Heel boeiend gesprek gehad met M. maar geen aangifte opgenomen.

22 JULI 2005: 09:55 uur

= Gisteren donderdag 21 juli 2005 omstreeks 13:00 uur even op bezoek geweest bij X, buurman van M. Hij ondervindt nog met enige regelmaat (muziek)overlast van buurman M. Hem enige tactische tips gegeven. Zoals in het verleden afgesproken meldt hij bijzonderheden mbt. M. aan ZZ. Men houdt daar een dossier bij over M.

23 AUGUSTUS 2005: 11:29 uur

= Melding van X dat zijn buurman M. op 22-8 omstreeks 13:20 uur weer ergerlijke geluidsoverlast veroorzaakte. Deze mutatie i.v.m. dossiervorming. Waarschijnlijk nodig ik X en M. binnenkort een keer samen uit aan het HB om te proberen tot een oplossing te komen. Mochten collega's voor die tijd zelf geluidsoverlast constateren dan s.v.p. overgaan tot inbeslagname van de apparatuur van M.

Zoals uit bovengenoemde melding valt op te maken wordt vanuit perceel A te Groningen regelmatig overlast veroorzaakt. De overlast bestaat voornamelijk uit het veroorzaken van (gedurende korte tijd, maar meermalen per dag) harde muziek. De overlastmeldingen die zijn gemeld bij het meldpunt overlast zijn in een afzonderlijke rapportage naar ZZ verzonden.

Door een gesprek met de buurtagent kon betrokkene X, slachtoffer van veroorzaker M., van het "voor eigen rechter spelen" worden afgehouden.

4 studentes, die korte of langere tijd in de woning van M. "op kamers" hebben gewoond, maakten melding van (seksuele) intimidatie, bedreiging en stalking. Strafrechtelijk niet / moeilijk te bewijzen.

Een van de studentes verklaarde zelf te hebben geconstateerd/gehoord dat M. menigmaal de radio en/of de televisie zeer hard aan had staan.

Waarvan door mij is opgemaakt dit rapport op 28-DEC-05.

De rapporteur: (...)."

3.1. Op 29 januari 2006 diende verzoeker bij de politie Groningen een klacht in over deze informatieverstrekking. Mede naar aanleiding van een mondelinge toelichting van verzoeker op zijn klacht verklaarde de betrokken politieambtenaar op 3 februari 2006 dat hij het verzoek van de woningbouwvereniging met spoed had afgewikkeld en rechtstreeks had verzonden. Hij had zich daarbij niet gerealiseerd dat de verstrekking via de districtschef had moeten plaatsvinden, maar was van mening dat deze gang van zaken niet van invloed was geweest op de inhoud van de informatie.

3.2. Naar aanleiding van verzoekers klacht vond op 17 maart 2006 een zitting plaats van de Commissie voor de politiekachten Groningen. De commissie adviseerde de korpsbeheerder op 29 maart 2006 verzoekers klacht ongegrond te verklaren, en overwoog daartoe het volgende:

"De commissie constateert dat uit het ingestelde onderzoek is gebleken dat de advocaat van de woningbouwvereniging ZZ informatie heeft gevraagd uit een politieregister, met de bedoeling ontbinding van de huurovereenkomst van klager te bewerkstelligen, onder andere wegens verweten overlast. Vast is komen te staan dat de gevraagde informatie door beklagde is verstrekt. Verstrekking mag slechts plaatsvinden wanneer is voldaan aan de voorwaarden die zijn genoemd in de Wet op de Politieregisters. Uit de inhoud van de brief leidt de commissie af dat klager overlast in zijn woonbuurt veroorzaakte. In het geval van burenoverlast dient het accent van het politieoptreden zoveel en zolang mogelijk te liggen op bemiddeling, preventie en hulpverlening. In het onderhavige geval lag een oplossing van het probleem niet meer binnen het bereik van de mogelijkheden die de politie zelf tot haar beschikking heeft. Gezien de ernst van de overlast, en met name ook omdat andere inspanningen om het probleem op te lossen niet succesvol waren gebleken, kon de politie zich op het standpunt stellen dat het mede om reden van openbare orde geboden was dat de civiele rechter een beslissing zou nemen met betrekking tot de tussen klager en de buurtbewoner(s) gerezen geschillen.

Het besluit van de verhuurster tot beëindiging van het huurcontract met klager, zonodig met een procedure tot uitzetting bij de civiele rechter, kon door de politie worden gezien als een goede oplossing van het probleem. Hiermee is het kader gegeven voor de belangenafweging die de politie diende te maken toen haar vanwege de huurster, met het oog op de civiele uitzettingsprocedure, werd gevraagd om informatie over klager. In het onderhavige geval kon de politie, alle feiten en omstandigheden zelfstandig en in samenhang in ogenschouw genomen, in redelijkheid tot de conclusie komen dat het

belang van klager, te weten de bescherming van zijn persoonlijke levenssfeer door het weigeren van de gevraagde informatie, niet zwaarder moest wegen dan het belang van de verhuurster en de buurtbewoner(s) van klager om de rechter in de civiele uitzettingsprocedure in kennis te kunnen stellen van de gevraagde, voor die zaak relevante informatie.

Dit temeer nu die informatie uitsluitend daarvoor was bedoeld. Het is daarbij niet van belang of er sprake was van een kort geding of een andere procedure bij de civiele rechter. Ondanks dat beklagde heeft gehandeld in strijd met een interne afspraak, was de verstrekking van de gevraagde informatie op grond van de bepalingen van de Wet op de Politie registers, gerechtvaardigd. De Commissie adviseert de klacht ongegrond te verklaren."

3.3. In een brief van 14 april 2006 aan verzoeker deelde de korpsbeheerder hem mee het advies van de commissie onverkort over te nemen, en zijn klacht ongegrond te verklaren.

4. Verzoeker klaagt er bij de Nationale ombudsman over dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Groningen informatie over hem heeft verstrekt aan de woningbouwvereniging ZZ te Groningen. Verzoeker stelt dat er met deze verstrekking een onrechtmatige inbreuk is gemaakt op zijn privacy. Hij klaagt er verder over dat de politie de informatie heeft verstrekt zonder dat deze informatie eerst op juistheid dan wel betrouwbaarheid is getoetst.

5.1. De Nationale ombudsman legde de klacht op 3 augustus 2007 voor aan de beheerder van het regionale politiekorps Groningen. Daarbij werden hem de volgende vragen gesteld:

"- Kunt u aangeven waar de ernst van de overlast veroorzaakt door verzoeker uit bestond; wat de inspanningen van de politie zijn geweest om dit probleem op te lossen en waar de verstoring van de openbare orde concreet uit bestond?

- Kunt u mij een afschrift sturen van de door u aangehaalde interne afspraak met betrekking tot de verstrekking van gegevens uit politieregisters aan derden?

- Kunt u gemotiveerd aangeven op welke bepalingen van de Wet op de Politie registers u uw oordeel grondt dat de onderhavige verstrekking gerechtvaardigd was?

- Wilt u ingaan op de stelling van verzoeker dat de verstrekte informatie niet eerst op juistheid dan wel betrouwbaarheid is getoetst?"

5.2. De beheerder van het regionale politiekorps Groningen liet in reactie op deze klacht weten dat de betrokken buurtagent veel contact had gehad met enkele studentes, die een kamer hadden gehuurd bij verzoeker, en met enkele moeders. De studentes werden na enige tijd door verzoeker lastig gevallen. Ze werden gestalkt en seksueel geïntimideerd en bedreigd. Het gaat hier om vier studentes die korte of langere tijd een kamer hadden

gehuurd bij verzoeker. Verzoeker ontkende de beschuldigingen steeds, waardoor het bewijs moeilijk was te leveren. Een strafrechtelijk onderzoek had mede daarom niet plaats gevonden.

De buurtagent had veel tijd en energie gestoken in de problemen tussen verzoeker en zijn onderhuursters, en verzoekers buurman. Hij had met de studentes en enkele van hun moeders gesproken, alsook met de buurman van verzoeker. De buurtagent had verder een vijftal gesprekken met verzoeker gevoerd. Daarnaast had hij enkele malen overleg gevoerd met de woningbouwvereniging. Het accent van zijn optreden lag voornamelijk op bemiddeling, preventie en hulpverlening. Dit had er echter niet in geresulteerd dat de problemen werden opgelost. Omdat een strafrechtelijk onderzoek ook niet aan de orde was, lag een oplossing van de problemen niet meer binnen het bereik van de mogelijkheden die de politie zelf tot haar beschikking had. De woningbouwvereniging zelf had zich ook de nodige inspanningen getroost om het geschil tussen verzoeker en zijn buurman op te lossen. Bovendien had de woningbouwvereniging verzoeker aangesproken en aangeschreven op het feit dat hij, in strijd met de regels, een kamer onderverhuurde. Inschakeling van de burgerrechter leek de enige mogelijkheid om de problemen te kunnen oplossen.

De verstrekte informatie was gebaseerd op mutaties uit het Bedrijfsprocessensysteem van de politie Groningen en ook op de feitelijke waarnemingen van de buurtagent.

Ze geven slechts de bemoeienissen van de politie met verzoeker, zijn buurman en de onderhuursters weer. Ze vormen slechts een opsomming waaraan geen kwalificatie was verbonden. Hierom was overigens ook niet verzocht, aldus de korpsbeheerder.

Al in 1999 had de toenmalige korpschef van de regiopolitie Groningen in een intern schrijven de districts- en divisiechefs geïnformeerd over de procedure die diende te worden gevolgd indien een woningbouwvereniging om informatie van de politie verzocht over een overlast veroorzakende bewoner van één van haar woningen. In die brief is al gemeld dat verstrekking alleen kan plaatsvinden op basis van artikel 30 van de Wet op de Politieregisters.

In die brief staat voorts dat verstrekking van gegevens een verantwoordelijkheid is van de korpsbeheerder. De korpsbeheerder heeft de bevoegdheid gemandateerd aan de lijnchef.

In februari 2004 had de korpsbeheerder de te volgen procedure aan het samenwerkingsverband gemeente Groningen en corporaties bekend gemaakt om te komen tot een eenduidige verstrekking van gegevens aan woningbouwcorporaties.

5.3. Bij zijn reactie voegde de korpsbeheerder een afschrift van het convenant uit 1999, waarin is vastgelegd onder welke voorwaarden de politie gegevens kan verstrekken aan woningcorporaties.

Hierin is bepaald dat deze gegevensverstrekking slechts kan plaatsvinden op grond van artikel 30 van de Wet op de politieregisters, en wanneer (in samenhang) is voldaan aan de volgende criteria:

- "1. Er is sprake van enig belang in de uitvoering van de politietaak (bijvoorbeeld omdat bij continuering van de huidige situatie de openbare orde ernstig dreigt te worden verstoord);
2. Er is voortdurend sprake van overlast (bijvoorbeeld elk weekend dezelfde aard van overlast over een langere periode);
3. De politie heeft gebruik gemaakt van al haar bevoegdheden, en deze hebben niet geleid tot het gewenste doel (beëindiging van de overlast);
4. Er staan voor de woningbouwvereniging geen andere wegen open die minder ingrijpend zijn voor de persoonlijke levenssfeer van de persoon waarover de informatie wordt gevraagd om aan de informatie te komen."

Aangezien het verstrekken van de gegevens een verantwoordelijkheid is van de korpsbeheerder, waartegen de geregistreerde bezwaar kan maken, is in het convenant opgenomen dat de brief dient te worden ondertekend door de door de korpsbeheerder gemandateerde lijnchef, onder vermelding van diens functie.

5.4. De korpsbeheerder was van mening dat met de gegevensverstrekking geen onrechtmatige inbreuk was gemaakt op de privacy van verzoeker. Zijn oordeel ten aanzien van verzoekers klacht bleef daarom ongewijzigd.

6. Verzoeker tekende in reactie op het standpunt van de korpsbeheerder aan dat de meldingen van zijn buurman niet betrouwbaar waren, en niet op waarheid waren getoetst.

Ook was de politie zelf naar aanleiding van meldingen over geluidsoverlast nimmer ter plaatse komen kijken. De politie had bijvoorbeeld nooit geluidsapparatuur in beslag genomen, wat overigens volgens verzoeker ook niet mogelijk was, omdat hij niet over dergelijke apparatuur beschikte.

Ook ontkende verzoeker de genoemde problemen met de onderhuurders; verzoeker stelde dat hij slechts een verschil van mening had met twee huurders die hun huur niet hadden betaald.

Verder was er volgens verzoeker wel degelijk sprake van legale onderverhuur.

Ook was verzoeker van mening dat de buurtagent die de betreffende informatie had verstrekt, hiertoe niet bevoegd was, omdat hij namelijk geen lijnchef was.

7. In reactie op het verslag van bevindingen benadrukte verzoeker nogmaals dat hij de inhoud van de politierapportage, weergegeven in de brief van 28 december 2005, ten

stelligste bestreed.

Volgens verzoeker waren de meldingen van de buurman niet op waarheid gebaseerd. Ook de meldingen van de onderhuurders waren niet op waarheid gebaseerd.

Beoordeling

8. Wat het eerste deel van verzoekers klacht betreft, overweegt de Nationale ombudsman dat behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen een ieder recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer. Dit grondrecht, zoals neergelegd in de Grondwet (zie Achtergrond, onder 3.), is in het geding indien de politie privacygevoelige informatie verstrekt aan derden. Het verstrekken van gegevens mag slechts plaatsvinden wanneer dit bij of krachtens wet uitdrukkelijk is bepaald.

9. Het staat vast dat de politie Groningen bij haar bekende gegevens over verzoeker in een brief van 28 december 2005 heeft verstrekt aan de woningbouwvereniging ZZ te Groningen. Ook staat vast dat deze gegevens zijn verstrekt op verzoek van de woningbouwvereniging, ten behoeve van een civiele actie. Deze verstrekking heeft plaatsgevonden op basis van artikel 30 van de Wet op de politieregisters (Wpolr).

10. Ingevolge artikel 30 Wpolr kunnen gegevens aan derden worden verstrekt "voor zover een bij of krachtens deze wet gegeven voorschrift mededelingen toelaat, dan wel de uitvoering van de taak met het oog waarop de gegevens zijn verstrekt, tot het ter kennis brengen daarvan noodzaakt" (zie Achtergrond, onder 1.). Het rapport "Politiegegevens beschermd" van de Registratiekamer (thans: het College Bescherming Persoonsgegevens) (zie Achtergrond, onder 3.) geeft een toelichting op het verstrekkingssysteem van de Wet politieregisters. Het rapport geeft onder meer aan dat conform vaste jurisprudentie van de Registratiekamer aan toepassing van artikel 30, eerste lid Wpolr als basis voor verstrekking een drietal voorwaarden dient te worden gesteld, te weten:

de verstrekking dient (primair) te dienen ter uitvoering van de politietaak;

de verstrekking betreft enkel verstrekking in bijzondere gevallen; en

de verstrekking moet voldoen aan eisen van proportionaliteit en subsidiariteit.

Deze voorwaarden zijn overigens in grote lijnen gelijk aan de criteria die de politie Groningen hanteert, en die zijn genoemd in het convenant uit 1999, waarin is vastgelegd onder welke voorwaarden de politie gegevens kan verstrekken aan woningcorporaties.

11. Hieronder zal eerst worden vastgesteld of er in dit geval sprake was van een goede uitvoering van de politietaak.

12. Wat er met 'politietaak' wordt bedoeld staat weergegeven in artikel 2 Politiewet: de justitiële en de openbare orde taken van de politie, evenals de hulpverleningstaak (zie Achtergrond, onder 2.). Inhoud en strekking van artikel 30 Wpolr zien volgens het rapport "Politiegegevens beschermd" vooral op de (door)verstrekking op initiatief van de primaire gebruiker in het kader van de politietaak. Dit betekent echter niet dat geen verstrekking plaats zou kunnen vinden naar aanleiding van een daartoe tot de politie gericht verzoek van derden. Het betekent wel dat de verstrekking (primair ook) een politiebelaang moet dienen: het enkele belang van degene die het verzoek tot verstrekking levert geen voldoende grond op voor verstrekking. Indien, zoals in dit geval, ingeval van woonoverlast een uitzettingsprocedure in gang wordt gezet en de eisende partij (bij voorbeeld een woningbouwvereniging) ten behoeve van deze procedure bij de politie om informatie verzoekt, zal aan dit verzoek in het algemeen niet kunnen worden voldaan, aldus het rapport. Een dergelijke 'serviceverlening' behoort niet tot de goede uitvoering van de politietaak als bedoeld in artikel 2 Politiewet. Dit betekent volgens het rapport echter niet dat verstrekking van persoonsgegevens uit politieregisters in het kader van of in verband met civiele acties in alle gevallen volledig uitgesloten is. Bij verstrekkingen waar een dergelijke noodzaak wel aanwezig kan zijn valt te denken aan (bestrijding van) ernstige overlast en ordeverstoringen voor de buurt, en aan bovengenoemd politieoptreden uit preventieve overwegingen. De vraag rijst aldus of hiervan in dit geval sprake was.

13. Bij de beantwoording van deze vraag kan aansluiting worden gezocht bij het begrip 'zwaarwegend openbaar belang', zoals neergelegd in de Visienota van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Deze Nota schetst de volgende concrete voorbeelden. Verstrekking van politiegegevens aan een woningbouwvereniging is in de ogen van de beide ministers toelaatbaar, indien hiermee een zwaarwegend openbaar belang is gediend. Hiervan kan sprake zijn, indien de overlast van dien aard is dat daarmee de veiligheid of de gezondheid van een groep omwonenden van de huurder in het geding is. Indien de overlast zich slechts beperkt tot de buurman, of slechts hinder veroorzaakt zonder dat het woongenot van de omwonenden structureel wordt aangetast, is er geen sprake van zwaarwegend openbaar belang. Gezien het doel waarvoor de informatie wordt gevraagd kunnen aan de woningbouwvereniging derhalve de gegevens worden verstrekt die betrekking hebben op overlast en mogelijke geweldsdelicten. Wenst de woningbouwvereniging informatie van gevoelige aard te ontvangen ten behoeve van bijvoorbeeld het uitvoeren van een spreidings- of toewijzingsbeleid, dan wordt hiermee geen zwaarwegend openbaar belang gediend. Niet valt in te zien dat daarbij de veiligheid of gezondheid van de burgers in het geding is, of dat anderszins een ernstige inbreuk op de rechtsorde moet worden voorkomen, aldus de Nota (zie Achtergrond, onder 3.).

14. Vastgesteld dient aldus te worden of er in dit geval sprake was van een overlast die van dien aard was dat het woongenot, de veiligheid of de gezondheid van de omwonenden structureel werd aangetast.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat daarvan in dit geval geen sprake was. De geluidsoverlast die verzoeker zou veroorzaken, beperkte zich slechts tot zijn directe buurman. Verzoeker zou de muziek af en toe erg hard zetten, steeds gedurende een seconde of 5, meerdere keren per dag. Deze geluidsoverlast is overigens niet door de politie zelf geconstateerd.

Daarnaast zouden enkele onderhuursters (studentes) van verzoeker melding hebben gemaakt van (seksuele) intimidatie, bedreiging en stalking. Zij hadden hiervan geen aangifte gedaan, en de politie heeft naar deze meldingen ook geen nader onderzoek verricht.

Eén van de studentes had daarnaast verklaard zelf te hebben geconstateerd dat verzoeker de radio en/of televisie zeer hard aan had staan. Hiervan was geen afzonderlijke mutatie opgenomen.

15. Hoe vervelend de situatie mogelijk ook was, hiermee kan niet worden gesteld dat er in dit geval sprake was van een structurele aantasting van het woongenot, de veiligheid of de gezondheid van de omwonenden.

Gelet ook op de meldingen die verzoeker zelf bij de politie had gedaan over zijn buurman, en waarbij hij op zijn beurt de buurman eveneens betichtte van allerlei vervelende feiten (zoals bedreiging en vernieling), en gezien het feit dat verzoeker zelf ook een melding had gedaan bij de politie jegens één van zijn onderhuursters, die hem had beschuldigd van ongewenste intimiteiten, lijkt in deze kwestie meer sprake van een burencnflict, waarbij de burenen over en weer de bijstand van de politie inriepen om “het gelijk” aan hun kant te krijgen.

Er was volgens de Nationale ombudsman, de feiten en omstandigheden overziend, geen sprake van een zwaarwegend openbaar belang dat de verstrekking van gegevens over verzoeker aan de woningbouwvereniging in dit geval rechtvaardigde. In zoverre is er aan de eerste voorwaarde voor verstrekking niet voldaan.

16. In deze situatie was dan ook geen sprake was van een goede uitvoering van de politietoek. Daarmee is niet voldaan aan één van de voorwaarden voor verstrekking van de gegevens aan de woningbouwvereniging. De politie Groningen heeft onjuist gehandeld, en heeft met de gegevensverstrekking het recht van verzoeker op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer geschonden. De onderzochte gedraging is daarmee niet behoorlijk.

17. De vraag of de politie heeft voldaan aan de andere twee voorwaarden, dus of het hier om een voldoende 'bijzondere' situatie ging en of de verstrekking in het concrete geval voldeed aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit, behoeft daarmee niet meer te worden beantwoord.

18. Overigens is de Nationale ombudsman van oordeel, dat de politie Groningen met de verstrekking ook heeft gehandeld in strijd met de eigen criteria zoals vermeld in het convenant uit 1999.

Bovendien is de betrokken ambtenaar met de verstrekking voorbijgegaan aan de lijnchef, die volgens het convenant de brief aan de woningbouwvereniging had moeten ondertekenen. Dat de betrokken buurtagent deze privacygevoelige informatie heeft verstrekt zonder dit door zijn lijnschef te laten toetsen, acht de Nationale ombudsman in het licht van de terughoudendheid waarmee artikel 30 Wpolr dient te worden toegepast, hoogst onzorgvuldig.

19. Ten aanzien van verzoekers tweede klacht, dat de verstrekte informatie niet eerst op juistheid dan wel betrouwbaarheid is getoetst, is het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving in het geding. Dit vereiste houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven.

20. In deze situatie had de politie, teneinde te kunnen vaststellen of er in dit geval sprake was van een structurele overlast van verzoeker, eigen aanvullend onderzoek moeten doen naar de aard en de omvang van deze overlast. De politie had bijvoorbeeld zelf ter plaatse moeten gaan bij de meldingen van geluidsoverlast, en de overlast zelf moeten constateren. Bovendien was nader onderzoek naar de vermeende (seksuele) intimidatie eveneens op zijn plaats geweest.

De Nationale ombudsman heeft niet kunnen vaststellen dat dit nadere onderzoek heeft plaatsgevonden.

Uit de informatie die in de brief van 28 december 2005 aan de woningbouwvereniging ZZ is verstrekt, spreekt niet dat de politie enig (aanvullend) onderzoek heeft verricht naar de meldingen van de buurman of de onderhuursters. Ook uit de overwegingen van de klachtencommissie blijkt hier niet van.

In het kader van zijn onderzoek heeft de Nationale ombudsman bovendien expliciet aan de korpsbeheerder gevraagd om een reactie te geven op verzoekers stelling dat de verstrekte informatie niet eerst op juistheid dan wel betrouwbaarheid is getoetst. Op die vraag is geen antwoord gegeven.

De Nationale ombudsman concludeert dan ook dat de politie onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de overlast, die verzoeker zou hebben veroorzaakt, of naar de (seksuele) intimidatie, en daarmee heeft gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De onderzochte gedraging is ook op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Groningen, is

gegrond ten aanzien van:

de verstrekking van de gegevens aan de woningbouwvereniging; wegens strijd met het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer;

de inhoud van de verstrekte informatie; wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

Onderzoek

Op 15 januari 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. te Groningen, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Groningen. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Groningen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Groningen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag te wijzigen en aan te vullen.

De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 11 januari 2007, met aanvulling gedateerd 17 januari 2007.

Het klachtdossier van de politie Groningen met betrekking tot de klacht die verzoeker op 29 januari 2006 indiende over het incident. In dit dossier bevindt zich onder meer de brief van 28 december 2005 van de buurtagent aan de woningbouwvereniging, verslag van de klachtbehandeling en het advies van de Commissie voor de politiekachten van 29 maart 2006 alsmede de afdoeningsbrief van 14 april 2006 van de korpsbeheerder aan verzoeker.

Openingsbrieven met vragen van de Nationale ombudsman aan de korpsbeheerder van 3 augustus 2007.

Standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Groningen van 20 september 2007.

Reactie van verzoeker op het standpunt van de korpsbeheerder van 3 oktober 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet politieregisters (Wpolr)

Artikel 1, onder c.

"1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

c. politieregister of register: een samenhangende verzameling van op verschillende personen betrekking hebbende persoonsgegevens

- die langs geautomatiseerde weg wordt gevoerd of met het oog op een doeltreffende raadpleging van die gegevens systematisch is aangelegd, en

- die is aangelegd ten dienste van de uitvoering van de politietaak;"

Artikel 30, eerste lid:

"Een ieder die krachtens deze wet de beschikking krijgt over gegevens met betrekking tot een derde, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover een bij of krachtens deze wet gegeven voorschrift mededelingen toelaat, dan wel de uitvoering van de taak met het oog waarop de gegevens zijn verstrekt tot het ter kennis brengen daarvan noodzaakt."

2. Politiewet 1993

Artikel 2

"De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke

handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven."

3. Rapport "Politiegegevens beschermd", Registratiekamer, mei 2000

"7.4 Artikel 30 lid 1 Wpolr

De geheimhoudingsbepaling van artikel 30 lid 1 Wpolr vormt het sluitstuk op het gesloten verstrekkingenregime. Het artikel luidt:

Een ieder die krachtens deze wet de beschikking krijgt over gegevens met betrekking tot een derde, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover een bij of krachtens deze wet gegeven voorschrift mededelingen toelaat, dan wel de uitvoering van de taak met het oog waarop de gegevens zijn verstrekt tot het ter kennis brengen daarvan noodzaakt.

De zinsnede 'behoudens voor zover [...] de uitvoering van de taak met het oog waarop de gegevens zijn verstrekt tot het ter kennis brengen daarvan noodzaakt' biedt echter ook de mogelijkheid tot het (verder) verstrekken van gegevens.

Praktijk

Het is deze mogelijkheid die al snel na inwerkingtreding van de wet een zelfstandige grondslag voor het verstrekken van gegevens is geworden. Artikel 30 is een 'ventielachtige' functie gaan vervullen, hetgeen mede is veroorzaakt doordat aan bovengenoemde mogelijkheid van artikel 18 lid 5 Wpolr lange tijd weinig invulling is gegeven. Het gebruik van artikel 30 Wpolr als zelfstandige grondslag voor het verstrekken van gegevens staat echter, naarmate hiervan meer en meer gebruik wordt gemaakt, op gespannen voet met de bedoeling van die bepaling en de uitgangspunten en achtergronden van het gesloten verstrekkingenregime van de wet.

Conform vaste jurisprudentie van de Registratiekamer dient aan toepassing van artikel 30 lid 1 Wpolr als basis voor verstrekking een drietal voorwaarden te worden gesteld, te weten: de verstrekking

- dient (primair) te dienen ter uitvoering van de politietaak;
- betreft enkel verstrekking in bijzondere gevallen; en
- moet voldoen aan eisen van proportionaliteit en subsidiariteit.

Politietaak

Artikel 30 ziet op gevallen waarin iemand reeds in het kader van het gesloten verstrekkingenregime gegevens uit een politieregister heeft verkregen (bijvoorbeeld op grond van artikel 14, onder a, Wpolr) en deze gegevens vervolgens bekendmaakt. Deze

doorverstrekking moet noodzakelijk zijn ter uitvoering van de (politie)taak waarvoor de gegevens eerder zijn verkregen. Met 'politietaat' wordt hier bedoeld artikel 2 van de Politiewet 1993: de justitiële en de openbare orde taken van de politie, alsmede de hulpverleningstaak. Het is hier dus de eerste ontvanger die het initiatief neemt tot doorverstrekking. Dit is op zich geen uitzonderlijke situatie, en in feite in veel gevallen ook de normale gang van zaken in het politiewerk. Een voorbeeld hiervan is het tijdens een buurtonderzoek tonen van foto's ter identificatie van mogelijke verdachten door een politieambtenaar die de foto's eerder ontvangen heeft uit bijvoorbeeld een herkenningdienstregister (HKS). Ander voorbeeld is het spontaan verstrekken van afschriften van aangiften aan de aangever. Van belang hierbij is dat de Wpolr geen gedetailleerde inhoudelijke regels bevat hoe de gebruiker bij de uitvoering van zijn politietaat exact met bepaalde politiegegevens om moet gaan. Dit heeft er in de praktijk toe geleid dat de wettelijke regeling, en in geval van doorverstrekking dus artikel 30 lid 1, te pas en te onpas op allerlei situaties van toepassing wordt verklaard: van eenvoudige situaties zoals het tonen van een verdachtenfoto aan een getuige, tot meer ingewikkelde situaties zoals de verstrekking in het kader van structurele samenwerkingsverbanden binnen een geïntegreerd veiligheidsbeleid. Deze onduidelijkheid heeft in het verleden tot veel (deels onterechte) kritiek op de Wpolr aanleiding gegeven.

Het is ook de eerste ontvanger annex doorverstrekker die beoordeelt of sprake is van 'noodzakelijk ter uitvoering van de politietaat'. Indicaties hiervoor kunnen, zij het beperkt, worden gevonden in bijvoorbeeld beslissingen in het zogenaamde driehoeksoverleg (artikel 14 Politiewet 1993). Soms blijkt de noodzakelijkheid ook uit de reden waarom iets eerder wordt geregistreerd. Zo is aan de Registratiekamer het volgende geval voorgelegd: bij een voorlopige civiele omgangsregeling komen man en vrouw overeen dat de man voor en na elk bezoek een blaastest aflegt bij de politie. De politie registreert dit in het bedrijfsprocessensysteem (BPS), en stelt de vrouw telkens van de uitslag op de hoogte. Is deze verstrekking op grond van artikel 30 lid 1 Wpolr geoorloofd? De Registratiekamer heeft hierop geantwoord dat de reikwijdte van artikel 2 Pw ter beoordeling van de politie staat, en dat daaruit in het concrete geval ook vrijwel automatisch volgt dat in casu ook verstrekt moet kunnen worden: de politieke grond voor registratie is hier tevens grond voor verstrekking.

Dat inhoud en strekking van artikel 30 vooral zien op de (door)-verstrekking op initiatief van de primaire gebruiker in het kader van de politietaat, betekent niet dat geen verstrekking plaats zou kunnen vinden naar aanleiding van een daartoe tot de politie gericht verzoek van derden. Het betekent wel dat het belang van de verstrekking (primair ook) een politiebelaag moet dienen: het enkele belang van degene die het verzoek tot verstrekking doet, levert geen voldoende grond op voor verstrekking. Daar waar het belang van de verzoeker verstrekking uit een politieregister rechtvaardigt of zou kunnen rechtvaardigen, dient een specifieke regeling te worden getroffen (bijvoorbeeld via de eerder genoemde mogelijkheden van artikel 18 lid 3 en 5).

Bijzondere gevallen

Artikel 30, lid 1, is alleen bedoeld voor verstrekking in bijzondere gevallen. Het is nadrukkelijk niet bedoeld om een basis te geven voor systematische informatie-uitwisseling en informatiestromen. Cruciaal in dit verband is de vraag of het om structurele verstrekkingen gaat die zich lenen voor (afzonderlijke) regeling. Indien dit laatste het geval is, dienen dergelijke verstrekkingen te worden opgenomen in het gesloten verstrekkingenregime van Wet en Besluit zelf. Voor groepen van gevallen is in deze in beginsel de mogelijkheid van artikel 18 lid 3 Wpolr (aanwijzing per AMvB) geïndiceerd. Maar ook de mogelijkheid van (het vragen om) een ministeriële beschikking ex artikel 18 lid 5 is blijkens het voorgaande, bij structurele samenwerkingsverbanden en zogenaamde pilot-projecten een goed begaanbare weg. Dat alleen verstrekking in bijzondere gevallen wordt beoogd, betekent niet dat in zich herhaaldelijk voordoende en met elkaar vergelijkbare gevallen, verstrekking op grond van artikel 30, lid 1, onder alle omstandigheden uitgesloten is. Waar dergelijke verstrekkingen in individuele gevallen op grond van artikel 30 toelaatbaar zijn, en de omstandigheden die tot de verstrekking leiden zich niet of nauwelijks lenen voor een regeling in Wet of Besluit, kan artikel 30 lid 1 Wpolr wel een (tijdelijke) basis bieden voor meerdere (zeer) gelijksoortige verstrekkingen. Een en ander zo dat gelijke gevallen ook gelijk worden behandeld. Daartoe zullen ten minste de gevallen waarin verstrekking plaatsvindt voldoende nauwkeurig omschreven moeten worden (...). Het maken van alleen procedurele afspraken is hiervoor onvoldoende.

Proportionaliteit en subsidiariteit

Indien eenmaal is vastgesteld dat inderdaad sprake is van een goede uitvoering van de politietaken en dat het om een voldoende 'bijzondere' situatie gaat, dient vervolgens te worden beoordeeld of de verstrekking in het concrete geval ook voldoet aan eisen van proportionaliteit en subsidiariteit.

Het proportionaliteitsbeginsel dient als maatstaf bij de belangenafweging tussen aan de ene kant het concreet in het geding zijnde politiebelaan en aan de andere kant het internationaal en grondwettelijk beschermde recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de geregistreerde. Hierbij speelt naast het gebruik van de gegevens ook de wijze waarop de persoon of instantie die gegevens van de politie ontvangt verder met die gegevens omgaat, een belangrijke rol. Het is de (politiële) verstrekker die voor deze toetsing verantwoordelijkheid draagt.

Het subsidiariteitsvereiste houdt in, dat onderzocht dient te worden of er voor de verzoeker een mogelijkheid bestaat de gewenste informatie (deels) te verkrijgen op een wijze die minder bezwarend is voor, of minder inbreuk maakt op de persoonlijke levenssfeer van de geregistreerde. Indien een dergelijke minder bezwarende mogelijkheid bestaat, dient deze gevolgd te worden. Deze laatste toetsing is van bijzonder belang nu in de praktijk vaak blijkt dat bij verschillende gevallen van samenwerking tussen politie en derden zich

situaties voordoen waarin ofwel met andere/minder informatie (enkele aanduidingen, antecedenten, en dergelijke) volstaan kan worden, ofwel eventuele verstrekking ook op andere wettelijke gronden plaats kan vinden. (...)

Bij dit alles dient dan wel bedacht te worden dat met name de internationale regelgeving duidelijke, heldere en toegankelijke wetgeving vereist indien de persoonlijke levenssfeer in het geding komt, en dat ook artikel 10 van de Grondwet aan beperkingen van de persoonlijke levenssfeer de eis 'bij of krachtens de wet' verbindt. Voorts biedt de Wpolr in de huidige artikelen 18 lid 3 en 5 hiervoor reeds nadrukkelijk enige mogelijkheden. En tenslotte mag de navolgende waarschuwing van het Tweede Kamerlid Van Es niet uit het oog verloren worden: Door haar veelvuldige contacten met het publiek is de politie op de hoogte van zeer veel gegevens van gevoelige en vertrouwelijke aard die voor veel anderen (ik denk aan andere overheidsdiensten, huiseigenaren, werkgevers, particuliere beveiligingsindustrie) van belang zouden kunnen zijn. Het mag niet zo zijn dat de politie de ogen en oren wordt voor andere personen of instanties die daar dankbaar gebruik van kunnen maken. Overigens zou dat dit op den duur de relatie politie-publiek niet ten goede komen. Het argument betreffende de relatie politie-publiek gaat derhalve over de vertrouwens- en hulpverleningspositie die de politie inneemt en ook in dient te nemen. Deze positie zou ernstige schade worden toegebracht, indien burgers zich niet meer tot de politie durven te wenden omdat de mogelijkheid bestaat dat vertrouwelijk aan de politie meegedeelde gegevens (alsnog) bij anderen terechtkomen.

(...)

8.3 Uitzetting en straatverboden

Particulier initiatief

Indien ingeval van woonoverlast een uitzettingsprocedure in gang wordt gezet en de eisende partij (bij voorbeeld een woningbouwvereniging) ten behoeve van deze procedure bij de politie om informatie verzoekt, zal aan dit verzoek in het algemeen niet kunnen worden voldaan. Een dergelijke 'serviceverlening' behoort niet tot de goede uitvoering van de politietaak als bedoeld in artikel 2 Politiewet 1993. Dit betekent echter niet, dat verstrekking van persoonsgegevens uit politieregisters in het kader van of in verband met civiele acties in alle gevallen volledig uitgesloten is. Bij verstrekkingen waar een dergelijke noodzaak wel aanwezig kan zijn valt te denken aan (bestrijding van) ernstige overlast en ordeverstoringen voor de buurt, en aan bovengenoemd politieoptreden uit preventieve overwegingen.

Indien ter ondersteuning van een vordering tot uitzetting of een te vorderen straatverbod het verstrekken van gegevens uit politieregisters voortvloeit uit de politietaak zelf, is daarmee geenszins gegeven dat ook alle gegevens verstrekt mogen worden. Alleen die gegevens mogen worden verstrekt die daarvoor ook daadwerkelijk noodzakelijk zijn

(proportionaliteitsbeginsel). Indien bijvoorbeeld met een (meer algemene) samenvatting van een aantal dag- en nachtrapportages volstaan kan worden, zal enkel die samenvatting verstrekt mogen worden; het in een dergelijk geval (ook) verstrekken van de rapportages zelf zou disproportioneel en dus niet toelaatbaar zijn. Daarnaast vloeit uit het subsidiariteitsvereiste voort, dat bedacht dient te worden dat de politie altijd (nog) als getuige opgeroepen kan worden in die gevallen waarin de verzoeker zich voor een bepaalde bewijsopdracht of bewijsvoering gesteld ziet. Weliswaar heeft de politie in die gevallen geen functioneel verschoningsrecht, de rechter kan wel - ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer - het beantwoorden van bepaalde vragen beletten.

De Visienota van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken wijdt aan deze materie eveneens aandacht. De Nota zoekt hierbij aansluiting bij het begrip 'zwaarwegend openbaar belang', en schetst in dit verband de volgende concrete voorbeelden. Verstrekking van politiegegevens aan een woningbouwvereniging is in de ogen van de beide ministers toelaatbaar, indien hiermee een zwaarwegend openbaar belang is gediend. Hiervan kan sprake zijn, indien de overlast van dien aard is dat daarmee de veiligheid of de gezondheid van een groep omwonenden van de huurder in het geding is.

Indien de overlast zich slechts beperkt tot de buurman, of slechts hinder veroorzaakt zonder dat het woongenot van de omwonenden structureel wordt aangetast, is er geen sprake van zwaarwegend openbaar belang. Gezien het doel waarvoor de informatie wordt gevraagd kunnen aan de woningbouwvereniging derhalve de gegevens worden verstrekt die betrekking hebben op overlast en mogelijke geweldsdelicten. Wenst de woningbouwvereniging informatie van gevoelige aard te ontvangen ten behoeve van bijvoorbeeld het uitvoeren van een spreidings- of toewijzingsbeleid, dan wordt hiermee geen zwaarwegend openbaar belang gediend. Niet valt in te zien dat de veiligheid of gezondheid van de burgers in het geding is, of dat anderszins een ernstige inbreuk op de rechtsorde moet worden voorkomen, aldus de Nota."